

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/171/2018
Identifikačné číslo spisu:	1117227606
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1117227606.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci navrhovateľa W. C., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v V., K., Y., proti S. C., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v J., Y., zastúpenej JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom v Martine, M. R. Štefánika 36, o nariadenie návratu maloletého W. C., nar. XX. XX. XXXX, do cudziny, maloleté dieťa bytom ako S. C., zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2P/21/2017, o dovolaní S. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 9. mája 2018 sp. zn. 11CoP/156/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) vyššie označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „prvoinštančný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) z 23. januára 2018 č. k. 2P/21/2017-169, ktorým prvoinštančný súd nariadil návrat maloletého do krajiny jeho obvyklého pobytu, do V. O., nariadil matke maloletého S. C., aby vrátila maloletého do krajiny jeho obvyklého pobytu do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia a rozhodol, že ak matka maloletého nevráti do krajiny jeho obvyklého pobytu v určenej lehote, je po jej uplynutí otec oprávnený maloletého prevziať za účelom jeho vrátenia do miesta obvyklého pobytu na územie V. O. a tiež o tom, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd rozhodol zároveň o trovách odvolacieho konania.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala S. C. (ďalej len „dovolateľka“) dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 431 a § 432 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. konkretizovala vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) C. s. p. (t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Odporkyňa ďalej namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom prípustnosť dovolania odôvodňovala § 421 ods. 1 písm. a),

b) a c) C. s. p. Rozhodnutie odvolacieho súdu navrhla preto zrušiť alebo zmeniť.

3. Navrhovateľ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutiami prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol.

4. Kolízny opatrovník sa k dovolaniu nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 C. s. p.), účastníkom, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpeným advokátom v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., sa zaoberal bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C. m. p.“) platí, že na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 76 C. m. p. dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania.

9. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 76 systematicky začlenenom v treťom diele s názvom „Niektoré ustanovenia o dovolaní“, tretej hlavy („Opravné prostriedky“) prvej časti („Všeobecná časť“) modifikuje spôsobilý predmet dovolania ako jednu z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylučuje prípustnosť dovolania aj proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. Prípustnosť dovolania v tomto prípade nemôže založiť ani existencia procesnej vady uvedenej v § 420 C. s. p. (pozri R 20/2017).

10. V preskúmvanej veci dovolateľka napáda dovolaním uznesenie odvolacieho súdu ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu o nariadení návratu maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení. Ide tak nepochybne o prípad, kedy Civilný mimosporový poriadok podanie dovolania proti uzneseniu vydanému v tomto konaní vylučuje. Dovolanie podané dovolateľkou proti takémuto uzneseniu odvolacieho súdu je teda bez ďalšieho neprípustné.

11. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 52 C. m. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.